

شیرین وساد

بانی نشری ازدواج با آسان
بهرت و دینار کمالات باشند
تا راحت بودنت موافق با به مزاج
ازواج نزدیک گشت

بچه ها
سایروز ازدواج
حضرت امام علی (ع)
و حضرت فاطمه (س)
مبارک و فرخنده باد

الرحمة
www.rahma.net

مشوم
دارم فدایت
دکترها ...
نمی گذارند

چرا عمل نمی کنیم؟
باز هم میگویند که بیرون از کشور ما است...
که انسان ما کشیدن همه انسان...
از این که این که این و انسان ما...
و چرا که این که این و انسان ما...
و چرا که این که این و انسان ما...

ارزش پدر بودن

علت تسلط یهودی‌ها بر مسیحی‌ها، شکستن حرمت پدر بین آنان بود

• روز میلاد امیرالمومنین را، روز پدر نامیده‌اند، این کار را، باید به فال نیک گرفت. هر چه پایگاه پدر در خانواده‌ها و جامعه ما تقویت شود، در واقع پایگاه ولایت مستحکم خواهد شد. مردم از نظر روانی و ذهنی، آمادگی پذیرش ولایتشان، بالاتر می‌رود.

• یهودی‌های صهیونیسم، وقتی که می‌خواستند مسیحی‌ها را از هم متلاشی کنند، تا بتوانند سرپرستی آن جوامع را به دست بگیرند، یکی از کارهایی که کردند این بود که در جوامع مسیحی حرمت پدر را شکستند، گاهی حرمت پدر را، به عنوان اینکه شوهر نسبت به این زن ظالم است شکستند. گاهی حرمت پدر را، به این عنوان که مقابل خواسته‌های فرزندان می‌ایستند شکستند.

شایستگی هدایت
برایم افتخار
است.

این خانه
باز بیاید
ات
شرق بهار
است

راه کاهش ظلم در خانواده افزایش حرمت پدر است/آثار تقویت پایگاه پدر در خانواده و جامعه

• هر چه حرمت پدر در جامعه و خانواده‌های ما افزایش پیدا کند، برآیند کلی آن این خواهد بود که ظلم در خانواده‌ها کمتر خواهد شد. برعکس آنچه که بعضی از حقوق دانان فکر می‌کنند، که هر چه بیشتر، دست و بال مردها بسته شود، کمتر ظلم می‌کنند، تجربه غرب نشان داده که در غرب، زن، مظلوم‌تر از شرق و در کشورهای اسلامی است، خودشان هم اذعان می‌کنند.

• هر چه مردسالاری، به معنای منطقی و معقول کلمه، جا بیفتد طبیعتاً برکاتی خواهد داشت. پدری که حرمت داشته باشد، اتفاقاً احساس مسئولیت

بیشتری پیدا می‌کند که مبدا ظلم بکند. اگر به یک مرد شریفی بگویند: «آقا تو پدر هستی» کلی خودش را جمع می‌کند، و دیگر ظلم نخواهد کرد.

مقدمه اول: قرآن در سوره‌ای که احسن القصص نامیده، محبت پدر را مثال می‌زند نه مادر

- در میان افکار عمومی، محبت مادر به فرزند ضرب‌المثل است، اما در احسن القصص قرآن نمونه‌ی اعلای محبت، محبت پدر به فرزند است. نکته اصلی داستان عشق زلیخا به یوسف نیست، بلکه محبت یعقوب به یوسف است که از شدت محبت و فراق او چشمانش سفید می‌شود و بوی پیراهن یوسف را از فرسنگها دورتر متوجه می‌شود و با بوی پیراهنش بینا میشود. نمونه‌های دیگری از محبت پدر به فرزند هم در قرآن آمده است مانند: محبت ابراهیم به اسماعیل، محبت زکریا و یحیی و ...

مقدمه دوم: علت غربت محبت پدر و شهرت محبت مادر

- یکی از تفاوت‌های اساسی که بین محبت مادر و پدر وجود دارد این است که محبت مادر به سهولت ابراز می‌شود چون به سهولت ابراز می‌شود به شهرت رسیده. اما محبت پدر چون معمولاً به سهولت ابراز نمی‌شود، آن شهرت را ندارد.

- شاید یکی از اسرار اینکه خداوند متعال اینقدر حرمت پدران را در احکام و اخلاق پاس داشته است و سفارش کرده است، این باشد که این محبت پنهان، حرمتش از جهاتی، مهمتر است.

- اگر چه مادر نیاز بیشتری به عاطفه خصوصاً از سوی فرزندان دارد، ولی شاید دلیل بر این نباشد که مادر لزوماً و همیشه عاطفه‌اش هم بیشتر است، بلکه مادر عاطفه‌اش را

اکرم (ص) بفرماید: «من و علی پدران این امت هستیم؛ أَنَا وَ عَلِيٌّ أَبَوَا هَذِهِ الْأُمَّةِ» (عیون، ج ۲، ص ۸۵) یا امام رضا (ع) بفرماید: «امام مانند پدر است؛ الْإِمَامُ... الْوَالِدُ الشَّفِيقُ» (کافی، ج ۱، ص ۱۰۰) آنوقت بهتر امام را می‌فهمیم. وقتی محبت پدر به فرزند جابجفتد، آنگاه اگر به تو بگویند که عزیز من امام زمان مثل پدر توست، آن وقت چه حسی نسبت به آن پیدا می‌کنی؟ اگر محبت پدر به فرزند، خودش خوب درک شود، محبت امام زمان ع به احاد امت بهتر درک خواهد شد. و ابواب معرفت مثل چشمه‌هایی جوشان برای تو همیشه گشوده خواهد شد. زیبایی محبت توأم با حرمت و اطاعت را تازه خواهیم چشید.

برگرفته از سایت حجت الاسلام پناهیان

طبیعتاً بیشتر نشان می‌دهد.

- اگر محبت پنهان در سینه پدر توسط مردم، احاد جامعه و فرزندان کشف شده باشد، آنگاه وقتی که پدر بیاید خواهند گفت: کوه محبت آمد که در سینهاش ذخائر و خزائن محبت وجود دارد. همانطور که محبت مادر مانند گل شکوفامی‌شود، و عطر محبت گل، راحت فراگیر می‌شود و مشام همه را نوازش می‌دهد.

نتیجه: درک محبت پدر، مقدمه درک محبت امام/فرزندان باید به مادر خود محبت کنند، اما آن چیزی که باید بشناسند محبت پدر به فرزند است

- فرزندان باید به مادر خود محبت کنند، اما آن چیزی که باید بشناسند محبت پدر به فرزند است! اگر ما این محبت پدر به فرزند را، قدرشناسی کردیم، وقتی که پیامبر

تعریف خانواده خوب؛ درست ترین تعریف از همسر چیست؟

بسیاری از خانم‌ها و آقایان اصلاً تعریف درستی از همسری و شوهری ندارند! اصلاح شدن رفتار این‌ها خیلی سخت است! / درست ترین تلقی از مادر این است که مادری به نوعی جلوۀ مقام ربوبیت خداست! / پدر رازق است، و از این جهت خیلی شباهت به این اسم باعظمت پروردگار پیدا می‌کند

تعریف خانواده خوب -

• مادر باره هر آنچه که با آن ارتباط

داریم و با آن زندگی می‌کنیم، لازم است که تعریف و تلقی صحیحی داشته باشیم تا ارتباط ما با آن پدیده‌ها راحت تر شود.

• مثلاً خانم، تعریفش از مادری چیست؟ مادری به نوعی جلوۀ مقام ربوبیت خداست! خدا بعضی از خصلت‌های خودش را به او داده که تو بی‌با بنده پروری کن، رب باش، در همان اندازه‌هایی که هستی. به یکی از بندگان من برس، من این مأموریت را به تو دادم!

• یا مثلاً آقا، تعریفش از پدر بودن چیست؟ پدر رازق است، از این جهت خیلی شباهت به این اسم باعظمت پروردگار پیدا می‌کند.

• این تلقی‌ها خیلی مهم و تعیین کننده است! گاهی اصلاً نمی‌خواهد زیاد توصیه‌هایی برای اینکه آدم مراقب رفتار

خودش باشد، مطرح شود، تلقی که درست باشد، رفتار هم درست خواهد شد.

• بسیاری از خانم‌ها و آقایان اصلاً تعریف درستی از همسری و شوهری ندارند! تغییر رفتار و حالات این‌ها سخت خواهد بود. تلقی درست از عروس شدن چیست؟

• تلقی درست از همسر بودن این است: خانمی که از دواج می‌کند در واقع مسئولیت رسیدگی و خدمت کردن و حمایت از یک مرد را به عهده می‌گیرد. گاهی شما باید رابطه مادری با او پیدا کنی، بفهمی چه زمانی عصبانی یا خوشحال می‌شود؟ حالات او را بشناسی، متناسب با حالات او رفتار بکنی! این خیلی مسئولیت بزرگی است. تلقی درست از داماد شدن چیست؟

• از آن طرف آقایان، باید در خودش این را ببیند که دیگر تو آن آقا پسر دبیرستانی یا دانشجوی مستقلی که هر طوری برای خودت زندگی می‌کردی نیستی؛ حالا باید دل خانمت را به دست آوری نه دل خودت را، باید مثل یک پدر از او نگرهبانی و مراقبت کنی. تلقی درست از فرزند بودن چیست؟

• تلقی درست از فرزند بودن چیست؟ ببینید امام سجاد(ع) چه تلقی‌ای از فرزند بودن برای پدر و مادر؛ دارند. حضرت دعا می‌کنند: «خدایا من را نسبت به پدر و مادرم همانند عبدی نسبت به سلطانی که خیلی مقتدر و بی‌رحم است قرار بده که در آن حد از آنها بترسم و حساب ببرم. از طرف دیگر از جهت نیکی کردن مانند مادری باشم نسبت به طفل شیرخوار! و اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَهْلَهُمَا هَيِّبَةً السُّلْطَانِ الْعُسُوفِ، وَأَبْرَهُمَا بَرَّ الْأُمِّ الرَّؤُوفِ» (صحیفه سجادیه، دعای ۲۴) یک جوان نسبت به پدر و مادرش چه احساسی باید داشته باشد؟ عبدی که حساب می‌برد از پدر و مادر، به اضافه مادری نسبت به طفل شیرخوار!

#همسرتا بهشت

شهوآت و عشق‌های بی‌مبنا، ماندگار نیست

از دواج

۹۹ محبتها و عشق‌هایی که بر اساس مبانی انسانی نیست و از روی مسائل ظاهری و شهوات زودگذر است، اینها خیلی پایه و بنیادی ندارد. اما محبتی که بر اساس آن اصل انسانی است که خدای متعال آن را قرار داده، بخصوص با شرایط ازدواج اسلامی، این محبت روز به روز بیشتر می‌شود.

عیدها
روزهای
و بهشت

رخانه

@ Khamenei_Reyhaneh

#همسر تا بهشت

پیدا کردن یک غمخوار و مایه‌ی دلگرمی

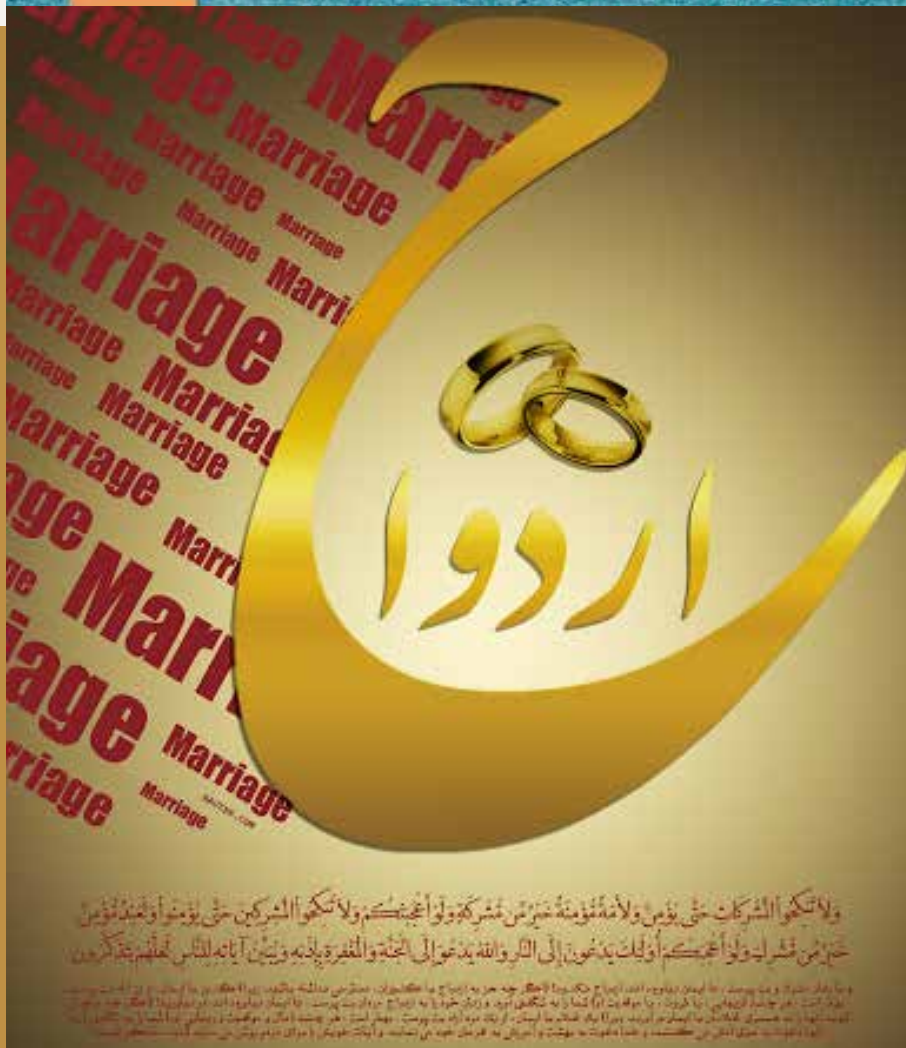
ازدواج

فرصت ازدواج و آرام گرفتن در یک مجموعه‌ی خانواده، یکی از فرصتهای مهم زندگی برای مرد و زن است. این یک وسیله‌ی آسایش، آرامش روحی، وسیله‌ی دلگرم شدن به تداوم فعالیت زندگی است، وسیله‌ی تسلی، وسیله‌ی پیدا کردن یک غمخوار نزدیک است، که برای انسان در طول زندگی بسیار لازم است.

عبرها
مهرآفاق
پوهنانه

ازدواج

ولا تَنْكِحُوا الشَّرَكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَئِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِهَا نِكَاحًا فَلَا مَعْرِفَ لَهُمْ فِي ذَٰلِكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَٰئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
وَمَا يَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَئِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِهَا نِكَاحًا فَلَا مَعْرِفَ لَهُمْ فِي ذَٰلِكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَٰئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَمَا يَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَئِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِهَا نِكَاحًا فَلَا مَعْرِفَ لَهُمْ فِي ذَٰلِكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَٰئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَمَا يَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَئِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِهَا نِكَاحًا فَلَا مَعْرِفَ لَهُمْ فِي ذَٰلِكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَٰئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَمَا يَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَئِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِهَا نِكَاحًا فَلَا مَعْرِفَ لَهُمْ فِي ذَٰلِكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُوْلَٰئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

- ما اگر بخواهیم تعریف درست از بخش‌های مختلف زندگی پیدا کنیم، باید چه کنیم؟ کمی این گفتگوها و مطالعه کمک می‌کند، ولی این‌ها کافی نیست. گاهی آدم باید با اولیاء خدا زندگی بکند، از نزدیک معاشرت بکند تا یک تلقی خوب پیدا کند.

- بعضی از فیلم و سریال‌ها که اصلاً تلقی‌های غلط به آدم می‌دهند! مثلاً خانم و آقای، باهم دعوایشان شده است، حالا این خانم یا آقا الآن جا دارد که ببخشد، این سریال یا فیلم سینمایی می‌آید به او حق می‌دهد در مقابل شوهرش یا همسرش نامردی کند! و اصلاً این تلقی را ایجاد می‌کند که بله آقا، در زندگی حساب حساب است، کاکا برادر! نه عزیز من، بنا نیست این جور کش و قوس‌ها در زندگی باشد، تو اصلاً تلقی‌ات از زندگی اشتباه است. هم خانم و هم آقا در این مسابقه باخته‌اند و دارند باهم مسابقه در باختن می‌دهند!

- «تعریف درست داشتن از زندگی و...» در قرآن به «فرقان» تعبیر شده است. فرقان بینش بسیار عمیق و درستی است که بَاتَّقُوا بِهِ دَسْتِ مِی آید؛ اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ یَجْعَلْ لَّکُمْ فُرْقَانًا» (انفال، ۲۹)

- به این سادگی نمی‌توان به تلقی درست رسید، مهم‌ترین مانع هم خودخواهی انسان است. اگر خانمی خودخواه باشد، نمی‌تواند همسری را درک کند و تلقی درستی از نقش همسری پیدا کند! اگر یک آقای هم خودخواه باشد نمی‌تواند همسری را درک کند! اگر کسی غرق خودش و غرق منافع و دوست‌داشتنی‌ها و لذت‌های خودش باشد دیگر نمی‌تواند درک صحیحی از دیگران پیدا کند.

از دواج را آرد

هشت سنت غلط

جهیزیه سنگین

من گمان می‌کنم این که در جهیزیه حضرت زهرا (سجده) این قدر سادگی رعایت شد... این حد را حفظ کردند. این یک جنبه نمادین داشت. برای این که بین مردم بنا و پایداری باشد برای عمل به آن، تا دچار این مشکلاتی که بر اثر زیاده‌روی‌ها پیش می‌آید، نشوند.

مهریه سنگین

خیلی از دخترها توی خانه می‌مانند، خیلی از پسرها بی‌زن می‌مانند، به خاطر این که این چیزها وقتی در جامعه رسم شد، سنت و عادت شد، به جای «بهر استند» به جای این که مهر پیغمبر (صلوات الله علیه) است، سنت باشد، وقتی مهر جاهلی سنت شد، اوضاع، اوضاع جاهلی خواهد شد.

اسراف

بسرخی، اسراف می‌کنند. می‌ریزند و می‌باشند. در این روزگار که فقر این در جامعه هستند، کسانی هستند که اولیات زندگی هم درست در اختیارشان نیست، این کارها اسراف است، زیادی است، بیخود است. هر کس بکند خلاف است.

تجملات زیاد

آن کسانی که با تجملات مخالفت می‌کنند، معنایش این نیست که از لذت‌ها و خوشی‌هایش بی‌اطلاعند، نه! آن را کاری مضر برای جامعه می‌دانند. مثل یک دارو یا خوراکی مضر. با تجملات زیادی، جامعه زیان می‌کند. البته در حد معقول و متداول ابرادی ندارد.

بعضی از تصورات و سنت‌های غلط در مورد ازدواج وجود دارد است: این سنت‌ها را باید عملاً نقض کرد. شما که جوانید، مطا و سنت‌ها هستید، به نظر من این سنت‌های غلطی را هم ک

سالن‌کنشیر

از دواج از نگاه رهبر انقلاب

خرید از مکان‌های معروف به گرانی

برای خرید اسباب سر عقد و جهیزیه، توی این دکان‌های گران قیمت بعضی از جاهای تهران، آن محلات گران قیمت که معروف است نمی‌خواهیم البته اسم بی‌اوردیم من می‌شناسم کجاست که دکان‌هایش معروف است. به جنس گران، اصلاً طرف آنها پا نگذارند.

هتل‌ها و سالن‌های پرخرج

این هتل‌ها و سالن‌ها و جشن‌های پرخرج را رها کنید. ممکن است تسوی یک سالنی هم کسی جشن بگذارد اما ساده، مانعی ندارد، من نمی‌خواهیم بگوییم حتماً، چون بعضی خانه‌هایشان چنانچه ندارد یا امکاناتش را ندارند ولی اسراف نکند.

لباس عروس گران قیمت

بعضی‌ها لباس عروس را می‌روند گزافه می‌کنند. چه مانعی دارد؟ ننگ دارد؟ نه! چه ننگی؟ چه مانعی دارد؟ بعضی‌ها این را ننگ می‌دانند. ننگ این است که انسان یک پول گزافی بدهد، یک چیزی بخرد که یک بار آن را مصرف کند، بعد بیندازد دور. یک بار مصرف! آن هم با این وضعی که بعضی مردم دارند.

به رخ کشیدن ثروت‌ها

بعضی‌ها لباس عروس را می‌روند گزافه می‌کنند. چه مانعی دارد؟ ننگ دارد؟ نه! چه ننگی؟ چه مانعی دارد؟ بعضی‌ها این را ننگ می‌دانند. ننگ این است که انسان یک پول گزافی بدهد، یک چیزی بخرد که یک بار آن را مصرف کند، بعد بیندازد دور. یک بار مصرف! آن هم با این وضعی که بعضی مردم دارند.

که اینها دست و پاگیر است، مانع از رواج ازدواج جوان‌ها لبه‌گیرید، پر نشاطید، پیشنهاد کننده نقض خیلی از عادت‌ها که در زمینه ازدواج وجود دارد، بایستی شماها نقض کنید.

است، و ادب برنامه‌ای مستمر است که شامل یک سلسله مقررات و احترام به اطرافیان است. رسول خدا(ص) درباره حیا می‌فرماید: «الْحَيَاءُ هُوَ الَّذِيْنَ كَلَّمَهُ (کنز العمال/ ۵۷۶۱) و «الْحَيَاءُ مِفْتَاحُ كُلِّ الْخَيْرِ» (غررالحکم/ ۳۴۰) امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «حیاء انسان را از هر زشتی باز می‌دارد؛ الْحَيَاءُ يَصُدُّ عَنْ فِعْلِ الْقَبِيْحِ» (غررالحکم/ ۱۳۹۳)

- حیا را شاید بتوان حداقل مبارزه با نفس دانست که اگر کسی از آن محروم بود، در او هیچ امید و خیری نیست. لذا در روایات متعدد از رسول خدا(ص) آمده است که فرمودند: از ضرب‌المثل‌های پیامبران(ع)، جز این سخن مردم بر جای نمانده است: اگر حیا نداشتی، دیگر هر کاری می‌خواهی بکن. (یعنی دیگر به خیر تو امیدی نیست)؛ لَمْ يَبْقَ مِنْ أَمْثَالِ الْأَنْبِيَاءِ إِلَّا قَوْلُ النَّاسِ إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَأَصْنَعْ مَا شِئْتُ» (عیون اخبار الرضا/ ۵۶/۲)

- ادب را هم باید اولین برنامه مبارزه با نفس دانست که در صورت پایبندی به آن، موجب اصلاح انسان می‌شود. امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «ادب خوب، عامل تزکیه اخلاق است؛ سَبَبُ تَزْكِيَةِ الْأَخْلَاقِ حَسْنُ الْأَدَبِ» (غررالحکم/ ۵۵۲۰) و نیز می‌فرماید: بهترین چیزی که پدران برای فرزندان به میراث می‌گذارند، ادب است؛ خَيْرُ مَا وَرَثَ الْآيَاءُ الْأَنْبِيَاءِ الْأَدَبُ» (غررالحکم/ ۵۰۳۶) ادب نیز مانند مبارزه با نفس و تقوا، از جنس اجتناب و خویش‌تننداری است: «كَفَاكَ أَدْبًا لِنَفْسِكَ اجْتِنَابُ مَا تَكْرَهُهُ مِنْ غَيْرِكَ» (نهج البلاغه/ حکمت ۴۱۲) و در جای دیگر نیز امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «خویش‌تننداری (ایستادن در برابر خواهش

نفس) در بیم و امید، از برترین ادبهاست؛ صَبَطُ النَّفْسِ عِنْدَ الرَّغْبِ وَالرَّهْبِ مِنْ أَفْضَلِ الْأَدَبِ» (غررالحکم/ ۵۹۳۲)

- با توجه به روایات، اولین دوره آموزشی مبارزه با نفس برای فرزندان از سن ۷ سالگی آغاز می‌شود. پدر و مادر

ازدواج باید در چارچوب ارزش‌ها باشد تا فرزندان شایسته تربیت و تحویل جامعه شوند.

- مبارزه با نفس به معنای پاسخ منفی به برخی دل‌خواهی‌ها و خواسته‌های نابجای نفس است و اولین مراحل آن در کودکی با فراگیری حیا و ادب آغاز می‌شود. حیا نوعی خودداری

از هفت سالگی، زندگی کودکان در خانه باید توأم با نظم و مقررات باشد

مصدق علیه السلام
سه چیز برای فرزند پرورنده پدر است: مادر خوب برای او بر زمین،
نام نیک بر او نهادن، و تلاش فرزان در تربیت او نمودن
تحفه فضل من ۳۲۲

ازدواج... ساده

وسایل لازم برای یک زندگی ساده

بعضیها سعی می‌کنند که برای جهیزیه بزنند روی دست همه‌ی قوم و خویشها و همسایه‌ها و دوست و آشنا که این هم غلط است... باید نگاه کنید ببینید که چه چیزی حق است آن را انجام دهید. چه چیزی حق است؟ یک خانواده‌ی دو نفره یک وسایلی لازم دارند که یک زندگی ساده‌ای داشته باشند.

عیدها
۷/۲۰/۱۳۹۳
پره‌نقشب

@ Khamenei_Reyhaneh

از سن هفت سالگی باید رعایت «ادب» را به فرزندان خود آموزش بدهند تا بچه‌ها اصل مبارزه با هوای نفس را درک کرده و بدانند که باید با «دلسم می‌خواهد» های نابجای خودشان مبارزه کنند. طبق دستور اسلام، ادب و نظم را از ۷ تا ۱۴ سالگی و در خانواده باید یاد گرفت، نه از ۱۸ سالگی و در سر بازی که امروزه برخی پسرها تنها در طول خدمت سر بازی رعایت نظم و برخی آداب را تمرین می‌کنند؛ ۱۸ سالگی برای این منظور خیلی دیر است. (قَالَ الصَّادِقُ ع: دَعِ ابْنَكَ يَلْعَبُ سَبْعَ سِنِينَ وَ يُؤَدِّبْ سَبْعَ سِنِينَ وَ أَلْزِمَهُ نَفْسَكَ سَبْعَ سِنِينَ فَإِنْ أَلْفَحَ وَ إِلَّا فَإِنَّهُ مِمَّنْ لَا خَيْرَ فِيهِ؛ من لایحضره الفقیه ۳/ ۴۹۲) و (قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع: يُرَبِّي الصَّبِيَّ سَبْعًا وَ يُؤَدِّبُ سَبْعًا وَ يُسْتَحْدَمُ سَبْعًا؛ من لایحضره الفقیه ۳/ ۴۹۳)

- بر اساس روایات، بچه از ۷ تا ۱۴ سالگی باید مانند یک عبد در مقابل ارباب قرار بگیرد (الْوَلَدُ سَيِّدٌ سَبْعَ سِنِينَ وَ عَبْدٌ سَبْعَ سِنِينَ وَ وَزِيرٌ سَبْعَ سِنِينَ؛ وسائل الشیعه ۱/ ۴۷۶) البته پدر و مادر مانند یک ارباب مهربان هستند و دستوراتشان را با نرمش و مهربانی به بچه می‌گویند، ولی بچه باید همان طور که یک سرباز از فرمانده خود اطاعت می‌کند، از آنها اطاعت کند. در این هفت سال زندگی کودک باید توأم با نظم و مقررات (و از این لحاظ تا حدودی شبیه پادگان) باشد، تا بچه در این محیط، رعایت نظم و ادب را یاد بگیرد. بچه باید کارهایی مثل مرتب کردن وسایل شخصی و محل زندگی، رعایت وقت خواب و بیدار شدن، احترام به بزرگتر و خیلی از آداب را در این سال‌ها رعایت کند تا بفهمد که دنیا جای راحت‌طلبی و بی‌مبالاتی نیست.

- پدر و مادرها نباید از سر دلسوزی‌های بی‌جا و به خاطر اینکه رعایت کردن این آداب، برای فرزندان کمی سخت است، او را از این کارها معاف کنند. باید بدانند که این سختی‌ها در ذات زندگی دنیا وجود دارد و این مخالفت با

هوای نفس برای رشد و تربیت فرزندان لازم و ضروری است.

- البته آموختن مقررات و الزام کودکان به نظم باید توأم با مهربانی و نشاط باشد. و برای اینکه نظم‌پذیری برای فرزندان آسان شود باید پدر و مادر خود در این زمینه الگو باشند.

توصیه‌هایی از رهبر انقلاب درباره تشکیل و حفظ خانواده و زندگی زناشویی

به لطافت گل

اسلام مرد را قوام و زن را ریحان می‌داند. این نه جسارت به زن است نه جسارت به مرد. نه نادیده گرفتن حق زن است و نه نادیده گرفتن حق مرد، بلکه درست دیدن طبیعت آنهاست. تراوی آنها هم اتفاقاً برابر است. یعنی وقتی جنس لطیف و زیبا و عامل آرامش و آرایش معنی محیط زندگی را در یک کفه می‌گذاریم، و این جنس مدیریت و کارگردان و محل اعتماد و اتکا بودن و تکیه‌گاه بودن برای زن را هم در کفه دیگر تراوی می‌گذاریم. این دو کفه با هم برابر می‌شود. نه آن بر این ترجیح دارد و نه این بر آن.

۷۸/۱۲/۲۲

مراسم ازدواج، پله‌ی اول ساده‌زیستی

در همه امور زندگی‌تان سادگی را رعایت کنید. اولش هم از همین مراسم ازدواج است. از این جا شروع می‌شود. اگر ساده برگزار کردید، قدم بعدی‌اش هم می‌شود ساده و الا شما که رفتید این مجلس کدایی مثل اعیان و اشراف‌های زمان طاغوت را درست کردید، بعد دیگر نمی‌توانید بروید. تو خانه کوچکی مثلاً با وسایل مختصری زندگی کنید. این جور نمی‌شود. دیگر چون خراب شده و از دست رفته است. از اول، زندگی را با تلاش را بر اساس سادگی و ساده‌زیستی بگذارید تا زندگی بر خودتان، بر کسالتان و بر مردم جامعه ان‌شاءالله آسان شود.

۷۴/۹/۱۳

فرق مهریه و دادوستد مادی

اینکه می‌سپند ما گفتم ۱۴ سکه بیشتر را عقد نمی‌کنیم، نه برای این است که چهارده سکه بیشتر اشکالی در ازدواج ایجاد می‌کند. خبر چهارده هزار سکه هم باشد، ازدواج اشکالی ندارد. فرقی ندارد. این برای این است که آن جنبه معنوی ازدواج، غلبه پیدا کند بر جنبه مادی مثل یک تجارت و معامله نباشد. داد و ستد مادی نباشد. اگر تشریفات را کم کردیم، جنبه معنوی تقویت خواهد شد.

۷۳/۱۰/۶

مهریه سنگین، سنت جاهلان است

من از مردم سراسر کشور خواش می‌کنم که آن قدر مهریه‌ها را زیاد نکنند. این سنت جاهلی است. این کاری است که خدا و رسول (ص) در این زمان بخصوص، از آن رضی نیستند. نمی‌گویم حرام است. نمی‌گویم ازدواج باطل است. اما خلاف سند پیامبر (ص) و اولاد ایشان و ائمه هدی (ع) و بزرگان اسلام است. خلاف روش اینهاست و به خصوص در زمان ما که کشور احتیاج دارد به این همه کارهای صحیح. آسان شود هیچ مصلحت نیست که بعضی ازدواج‌ها را این طور مشکل کنند.

۷۳/۹/۲

راه را برای زوج‌های بعدی باز کنید

متأسفانه این برداشتن به تشریفات و مهریه‌های گران و جهیزیه‌های سنگین و مجلس آنجایی خیلی اخلاق‌ها را فاسد کرده است. شما دخترها و پسرها که عروس و داماد می‌شوید پیشقدم شوید. بگویید ما این جوری نمی‌خواهیم. به این زیادی نمی‌خواهیم. وقتی جامعه مشکل دارد وقتی در جامعه قفیر هست باید لسان ملاحظه کند.

۷۲/۹/۱۴

ازدواج مانع کارتان نشود

جوانی که مشغول کاری در راه خدا هستند، ما گرفتن همسر، با ازدواج، نماد کارشان را متوقف کنند.

۷۶/۹/۱۹

معنی همکاری زن و مرد چیست؟

مرد از همکاری، همکاری روحی است. اینکه زن ضرورت‌های مرد را درک کند، فشار اخلاقی روی او وارد نیاید، کاری نکند که او در امر زندگی مستأصل شود و خدای نکرده به راه‌های نادرست متوسل بشود. او را به ایستادگی و مقاومت در میدان‌های زندگی تشویق کند و تخریب نماید. اگر چنانچه کار او مستلزم این است که یک مقداری به وضع خانوادگی مثلاً رسیدگی کافی نداشته باشد، این را به رخ او نکشد. از طرف مرد هم وظیفه است که ضرورت‌های زن را درک کند. احساسات او را بفهمد و نسبت به حال او غافل نباشد.

۷۵/۲/۱۰

دوران مجردی تمام شد

این طور نباشد که مرد چون در دوران مجردی، ساعت ده شب می‌آید خانه پدر و مادرش، حالا هم که زن گرفته این طور ادامه بدهد. نه! حالا باید ملاحظه همسرش را بکند.

۷۳/۹/۲

پدر و مادر عروس و داماد وظیفه دارند که...

پدر و مادرها باید سعی کنند محبت زن و شوهرها را - این بچه‌هاشان را - جوانی‌های را که ازدواج می‌کنند - تأمین کنند. گاهی ممکن است یک دلخوری‌هایی پیش بیاید پدر و مادرها که تجربه‌دارتر هستند، بزرگتر هستند، عاقل‌تر هستند، نگذارند که این دلخوری‌ها به دلسردی زن و شوهر جوان از هم منتهی شود.

۸۰/۱۲/۹

باهم، تمام

بروید با هم بسازید

از هر چیزی که محیط خانواده را متشنج و دچار انسردگی و هيجان‌های بی‌مورد نماید، اجتناب کنید. هم زن و هم مرد بنا را بر سازش و هم‌رستی و همراهی بگذارند. آنچه در خانواده خیرات وجود دارد، مال زن و شوهر است و در نهایت مال فرزندان است، مال یک طرف نیست. اگر خدای ناکرده در محیط خانواده بی‌محبتی و عدم اطمینان و صمیمیت باشد، رنج مال هر دو طرف است.

۷۶/۹/۶

دل آرامش باشید

زن مسلمان باید در محیط خانه، دل آرام شوهر و فرزندانست باشد. مایه‌ی آرامش زندگی و آسایش محیط خانواده باشد. در دامن پر مهر و بر عطوفت و با سخنان پر نکته و مهرآمیزش، فرزندان سالمی را از لحاظ روانی تربیت کند. انسان‌های بی‌عقده، انسان‌های خوش روحیه، انسان‌های سالم از لحاظ روحی و اعصاب، در دامن او پرورش پیدا کنند و مردان و زنان و شخصیت‌های جامعه را بوجود آورد.

۷۱/۹/۲۵

آبروداری‌های خیالی

در مصارف گوناگون شخصی و خانوادگی، اسراف فردی صورت می‌گیرد. تحمل گرانی‌ها، چشم و هم‌چشمی‌ها، هوسرانی افراد خانواده، مسرد خانواده، زن خانواده، جوان خانواده، چیزهای غیر لازم خریدن، اینها از موارد اسراف است. وسائل نجمات، وسائل آرایش، مسلمان خانه، تزئینات داخل خانه، اینها چیزهایی است که ما برای آنها پول صرف می‌کنیم. پولی که می‌تواند در تولید مصرف شود، سرمایه‌گذاری شود، کشور را پیش ببرد، به فقرا کمک کند، ثروت عمومی کشور را زیاد کند.

۸۸/۱/۱

همسران بد

مردی که می‌تواند آزادانه در جامعه اطفای شهوت کند و زنی که می‌تواند بدون هیچ ایراد و اشکالی در جامعه با مردان گوناگون تماس داشته باشد، هرگز در خانواده، همسران خوب و شایسته‌ای نخواهند بود.

۷۶/۷/۳۰

معیشت خانه با مرد است

قرآن می‌فرماید: «الرجال قوامون علی النساء» یعنی سرپرستی امور خانواده به عهده مرد است. مرد باید برود کار کند. معیشت خانواده به عهده اوست. زن هر چه ثروت دارد مال خودش است، اما معیشت خانواده بر دوش او نیست.

۷۹/۶/۲۸

خیال خام!

مرد نباید خیال کند چون می‌رود توی کوچه و بازار و با این و آن سر و کله می‌زند و یک شاهی - صناد پول می‌آورد خانه، همه چیز دیگر مال اوست، نه! آنچه او می‌آورد نصف موجودی همه این خانواده است. نصف دیگر این خاتم است. اختیارات خاتم کدبانویی خانم، رأی و نظر و نیازهای روحی خانم، اینها را باید رعایت کند.

۷۲/۸/۲

ابہشت

اولویت پول خرج کردن برای خانه

باید خرید کتاب، یکی از مخارج اصلی خانواده محسوب شود. مردم باید بیش از خریدن بعضی از وسایل تزییناتی و تجملاتی - مثل این بوسترها، میزهای گوناگون، مبلهای مختلف و پرده و... به کتاب اهمیت بدهند. اول کتاب را مثل نان و خوراکی و وسایل معیشتی لازم بخرند؛ بعد که این تأمین شد به زواید بپردازند.

۷۴/۴۱۶

حق زورگویی ندارید

در اسلام به مرد اجازه داده نشده است که به زن زور بگوید و امری را بر او تحمیل کند برای مرد در خانواده، حقوق محدودی قرار داده شده است که از روی کمال مصلحت و حکمت است. این حقوق برای هر کسی گفته و تشریح شود، مورد تصدیق قرار خواهد گرفت. همچنین برای زن نیز در خانواده، حقوقی معین شده است که آن هم از روی مصلحت است.

۷۵/۶۲۸

در خلیقات و غرایز زیاده روی نباید کرد

مرد و زن، هر کدام طبیعت، اخلاق، روحیات و غرایزی دارند که ویژه خودشان است. آنها اگر از خلیقات و غرایز خود به طور صحیح استفاده کنند، در خانواده، زوجی کامل و هماهنگ و مساعد تشکیل می دهند. اگر مرد زیاده روی کرد، تعادل به هم می خورد. اگر زن هم زیاده روی کرد، تعادل به هم می خورد.

۷۵/۶۲۸

چنین چیزی در اسلام وجود ندارد...

بعضی از مردان خیال می کنند که زن وظیفه دارد همه کارهای مربوط به آنها را انجام دهد. البته در محیط خانواده، زن و مردی که به هم علاقه دارند، با کمال میل و شوق، کارها و خدمات یکدیگر را انجام می دهند؛ اما انجام دادن از روی میل، غیر از این است که کسی احساس کند، با این طور عمل کند که گویا وظیفه زن است که باید مثل یک مستخدم، خدمت مرد را به آن شکل انجام دهد. چنین چیزی در اسلام وجود ندارد.

۷۵/۱۲۲۰

بهترین جای تربیت فرزند، آغوش مادر است

کسانی که فرزند و تربیت فرزند و شیردادن به بچه و در آغوش مهر و مظلومت بزرگ کردن فرزند را برای کارهایی که خیلی متوقف به وجود آنها هم نیست، رها می کنند، دچار اشتباه شده اند. بهترین روش تربیت فرزند، آغوش است که در آغوش مادر و با استفاده از مهر و محبت او پرورش پیدا کند. زانی که فرزند خود را از چنین موهبت الهی محروم می کنند، اشتباه می کنند؛ هم به ضرر فرزندشان، هم به ضرر خودشان و هم به ضرر جامعه اقدام کرده اند. اسلام، این را اجازه نمی دهد.

۷۵/۱۲۲۰

از سر و وضع تان غافل نشوید!

در کتاب «کلیح» بحث است که مرد و زن باستی به خودشان برسند، این نشان دهندهی آن است که سر و وضع مرتب، لباس خوب و گرایش به زیبایی، امر معنوی در شرع اسلام است؛ منتها آن چیزی که بد و مضر است، آن است که این وسلهای برای فتنه و فساد و ترح شود. همان طور که گفتیم، ضررهای نا خانواده و تسل بعد هم می رسد.

۷۷/۲۷

آتشی که هیزم آن مردم هستند

گاهی بعضی از مسئولین دیدیم آنچنان فرق در کار میسوسند که پادشان میروند از وجود همسرانشان و فرزندانشان، و این ضایعاتی را درست می کنند. یعنی اینجور نیست که ما پای تعارف بایستد بگویم: آقا! خواهش میکنم بیشتر شما به خودتان برسید، شما هم بگویند نه، اشکال ندارد. اینجوری نیست. این یک تکلیفی است که تسلیل باستی همسرش، فرزندانش، خانواده اش و کانون خانواده کی را حفاظت بکند. «یا ایها الذین آمنوا قوا أنفسکم وأهلیکم نارا ووقوذا النار والنجارة» ای کسانی که ایمان آورده اید، خود و خانواده خود را از آتشی که هیزم آن مردم و سرنگها هستند نگه دارید، خودتان و اهلتان را حفظ کنید.

۸۸/۶۱۸

با هم، تا بهشت

قرآن می فرماید که: «قوا أنفسکم و اهلیکم نارا ووقوذا النار والنجارة» هم خودتان را حفظ کنید، هم اهل تان را. این خطاب به مردها و زن ها، هر دو، است. اهل هر نسلی عبارت است از خانواده و نزدیکان او. زن شما، اهل شما مردها و مرد شما، اهل شما زن ها. هم خودتان را از غلظتین در آتش حفظ کنید، هم اهل تان را حفظ کنید. علاوه بر این، حفظ عناصر اصلی داخل کانون خانواده، به حفظ خود انسان هم کمک می کند. همسران زن ها، مردها را و مردها، زن ها را می توانند از آتشی بزرگ نجات دهند و به بهشت بکشند.

۸۲/۵۲۵

ما با بیکاری خانم ها مخالفیم

بعضیها از ما می پرسند شما موافقید زنها بروند کار کنند؟ ما می گوئیم: البته، ما با بیکاری خانمها مخالفیم. زن اصلا باید کار کند. البته کار دو جور است: یکی کار داخل خانه و یکی کار بیرون خانه، هر دو کار است. اگر کسی استعداد دارد در کارهای مربوط به بیرون منزل، باید انجام بدهد، خیلی هم خوب است. منتها یک شرط دارد، باید جوری باشد که این اشتغال - حتی در داخل خانه - به پیوند زن و شوهر لطمه ای نزند. بعضی از خانمها هستند که خودشان را از صبح تا شب می کشند بعد که مرد به خانه می آید، حوصله یک لیختن زنی به او را هم ندارند. این هم بد است. کار خانه را باید کرد اما نه انقصری که این کار خانه به انجام خانواده منتهی نشود.

۷۲/۱۱۱۲

خداوند اسراف را نمی پسندد

زندگیشان را بر پایه اسراف قرار ندهید، زندگی را ساده قرار دهید. زندگی را آن طوری که خدای متعال می پسندد قرار دهید و از طریقات الهی بهره مند شوید. بر حسب اعتدال و عدالت هم اعتدال و میانه روی و هم عدالت، یعنی ملاحظه انصاف را نکند، ببینید دیگران چطوری اند. خیلی بین خودتان و دیگران فاصله درست نکنید.

هنر بزرگ بچه داری

بعضی از کارهای خانه خیلی سخت است. بچه داری از آن کارهای سخت است. شما هر کاری را در نظر بگیرید که خیلی دشوار باشد، در مقابل بچه داری در واقع آسان است. بچه داری هنر خیلی بزرگی است. مردها یک روز هم نمی توانند این کار را انجام دهند. زنها با دقت با حوصله و با طرافت این کار بزرگ را انجام می دهند. خدای متعال، در غریزه آنها این توان را قرار داده است. ولی همین بچه داری کار سختی است که انسان را فرسوده می کند و واقعا از پا می اندازد.

۷۲/۸۲۲

در طول روز به خانواده سر بزنید

ما به مردها همیشه سفارش می کنیم وقتی کار دارند، استغفال دارند از خانه و زندگی فیر نکنند. بعضیها صبح اول وقت می روند بیرون تا ساعت ۱۰ شب نمانند ما معمولا به کسانی که برایشان ممکن است سفارش می کنیم حتی ظهرها را بروند با زن و بچه شان باشند. در محیط خانوادگی، غذایشان را بخورند، یک ساعتی با هم باشند، بعد بیایند دنبال کارشان، باز حتما در زمان مناسب، اول شب بروند بچه ها را ببینند، ملاقات خانوادگی حقیقی داشته باشند.

۷۶/۶۱۸

ساده باشید و تنگ نظر نباشید

اول زندگی را ساده بردارید، هر چه می توانید در این جهت سعی کنید. البته اعتقاد نداریم که افراد باایستی بر عیال خودشان، بر نزدیکان خودشان سخت گیریهای تنگ نظرانه بکنند. این عقیده را نداریم، اما عقیده داریم که همه از روی عقیده و ایمان و عشق و دل خودشان به یک جدی قانع باشند.

۷۷/۸۱۲

نکته ای که فقط زنان می دانند...

برای یک مرد بزرگ این همسر کاری را می کند که مادر برای یک بچه می کوچک آن کار را می کند؛ و زنان دقیق و ظریف به این نکته آشنا هستند. اگر این احسانات و این عواطف محتاج وجود یک محور اصلی در خانه - که آن، خانم و کدیلوی خانه است - نباشد، خانواده یک شکل بدون معنا خواهد بود.

۷۰-۱۱-۴

هدف از تشکیل خانواده

وقتی هدف از آفرینش و زندگی انسان، عبودیت است (ما انسان را نیافریدیم مگر برای اینکه به مقام عبودیت برسد؛ وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ؛ ذاریات/۵۶) در نتیجه همه اجزاء زندگی انسان در جهت رسیدن به این هدف خواهد بود. یعنی هدف از تمام نعمت‌ها و اموری که برای انسان در دنیا قرار داده شده، رسیدن او به این عبودیت است. یکی از اجزاء مهم زندگی انسان انتخاب همسر و تشکیل خانواده است پس هدف از آن نیز کمک به تحقق عبودیت و بندگی خداوند است، و باید دید ازدواج و تشکیل خانواده که خداوند انسان را وابسته به آن قرار داده چگونه انسان را در جهت عبودیت کمک میکند. اگر هدف از ازدواج را صرفاً لذت جویی تلقی کنیم غلط است.

وقتی رسول خدا(ص) می‌فرماید: «در اسلام هیچ بنیابی ساخته نشد که نزد خداوند عزوجل محبوبتر و ارجمندتر از ازدواج باشد؛ مَا بُنِيَ فِي الْإِسْلَامِ بِنَاءً أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَأَعَزَّ مِنَ التَّزْوِيجِ» (بحار الانوار/۱۰۰/۲۲۲)، نمی‌توان این بالاترین درجه محبوبیت نزد خدا را، خارج از هدف خلقت در نظر گرفت. در جای دیگر رسول خدا(ص) می‌فرماید: «هر که ازدواج کند، نصف عبادت به او داده شده است؛ مَنْ تَزَوَّجَ فَقَدْ أُعْطِيَ نِصْفَ الْعِبَادَةِ» (بحار الانوار/۱۰۰/۲۲۰) باید دید چرا ازدواج اینقدر نزد خدایی که انسان را تنها برای عبودیت آفریده است، عزیز است؟

وقتی جهاد اکبر یعنی همان مبارزه نفس، اصلی‌ترین برنامه دین برای رساندن انسان به مقام عبودیت است، میتوانیم حدس بزنیم، این مبارزه با نفس باید در خانواده (محبوب‌ترین بنا نزد خداوند) نیز جایگاه محوری داشته باشد. خانواده محلی است که وقتی انسان وارد آن می‌شود، در واقع وارد روابطی شده که برای او انبوهی از زمینه مبارزه با نفس را ایجاد خواهد کرد. اگر چه خانواده

عشق و مهر است

هرست ازدواج و آرام کردن در یک مجموعه خانواده، یکی از فرستاده مهم زندگی برای مرد و زن است. این یک وسیله آسایش، آرامش روحی و جسمانی، دگرگون شدن به شادمانی و سعادت زندگی است. وسیله‌ای ادبی، و مهربانی پیدا کردن یک شخص را نزدیک است، که برای انسان در طول زندگی بسیار لازم است.

انرژی، آرامش و قدرت مبارزه با نفس را نیز در انسان ایجاد میکنند. لذا کسی که ازدواج می‌کند، باید خودش را برای مرحله جدیدی از مبارزه با نفس آماده کند. بنابراین معنای ازدواج در اذهان جوان نباید این باشد که می‌خواهد خانواده تشکیل دهد تا با آسودگی از مبارزه با نفس، در این محیط جدید غرق در ارضای هوا و هوس‌های خودش بشود و به هوسرانی بپردازد. بلکه معنای ازدواج باید این باشد که یک جوان می‌خواهد با تشکیل خانواده، مرحله جدیدی از مبارزه با هوای نفس را آغاز کند.

خداوند این دنیا را به گونه‌ای طراحی کرده که انسان‌ها جز از طریق مبارزه با نفس، لذت عمیق و ماندگار نبرند. لذا میزان لذت و رضایتمندی کسانی که هوس‌رانانه زندگی می‌کنند، از دنیاافزایش پیدانمی‌کند. خانواده خوب لذت انسان را بسیار عمیق‌تر از لذتی که هرزگی و تنوع‌طلبی برای انسان تأمین می‌کند، فراهم می‌کند. منتها برای رسیدن به این لذت عمیق، راه و روشی وجود دارد که باید از همان راه برویم؛ این راه درست هم «مبارزه با هوای نفس در محیط خانواده» است.

خانواده را نباید محیطی برای رها بودن و راحتی کامل از هر قید و بندی تصور کرد. خانواده را باید محیطی برای خودسازی

و مجموعه‌ای شبیه پادگان یا ورزشگاه - البته توأم با لطافت و مهربانی - دانست که می‌خواهد انسان را وادار به حرکت و تمرین کند و باعث رشد و تعالی او شود. خانواده شبیه مسافر خانه نیست که فقط محل استراحت و غذا خوردن باشد بلکه محیطی است که ورود و حضور در آن حرمت و آدابی دارد؛ همان‌طور که ورود و حضور در مسجد حرمت و آدابی دارد. چه بسا آدابی که در محیط خانه باید رعایت شود و حرمتی که باید حفظ شود از مسجد کمتر نباشد. البته این منافاتی با نوعی از راحت بودن انسان در محیط خانواده ندارد، اما راحتی در خانه هم حد و مرزهای خاصی دارد.

همان‌طور که سفره محل شکم‌چرانی نیست و آدابی دارد، خانواده نیز محل هوسرانی نیست و آداب و آیین خاص خودش را دارد. خانواده یعنی زندگی کردن توأم با یک آیین‌نامه. رعایت آداب و مقررات خانواده آن قدر اهمیت دارد که برای رفت و آمد بچه‌ها به اتاق پدر و مادر، آیه قرآن نازل می‌شود. (لَيْسَتْ أَذُنُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَ الَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ...؛ نور/۵۸) در روایات ما شیوه برخورد مرد و زن در خانواده و جزئیات رفتاری فرزندان و والدین در مقابل یکدیگر به طور دقیق بیان شده است و آیین‌نامه‌ها و دستوراتش یک‌به‌یک ذکر شده است. ما در خانه ول و رها نیستیم، بلکه باید طبق آداب و آیین‌نامه زندگی کنیم.

